

Zespół twórców i komentatorów:

Maria Stokłosa (choreografia)

Ukończyła choreografię w School for New Dance Development (SNDO) w Amsterdamie oraz wydział tańca współczesnego w London Contemporary Dance School at The Place. Jest autorką spektakli: *Złote Demony* (premiera w MCK Nowy Teatr w Warszawie), *Wylinka* (premiera w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie), *Intercontinental*, *MaMa Perform*, *Prawa Półkula*, *Vacuum*, prezentowanych na festiwalach sztuk performatywnych w Polsce, Niemczech, Austrii, Holandii, Finlandii, Rosji i USA. Spektakl *Zatańczmy Chopina* w jej choreografii, stworzony na zamówienie Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina, miał swoją premierę podczas polskiego dnia na Expo 2010 w Szanghaju. Maria Stokłosa jest także autorką ruchu scenicznego do opery Pawła Mykietyna *Czarodziejska Góra*. Współpracuje również z reżyserem Wojtkiem Ziemilskim. W latach 2006–2008 była związana z choreografem Jeremym Wade'em, występując w *Glory* oraz *And pulled out their hair...*, m.in. w Berlinie, Brukseli, Nowym Jorku, Buenos Aires i Montevideo. Tańczyła także w *Moving the Mirror* Petera Pleyera, *Tuning Scores* Lisy Nelson, *Project Zero Point* Sary Shelton Mann, *Die Zauberflöte* Mina Tanaki, i innych. W latach 2008-2011 współtworzyła kolektyw improwizacji muzyki i tańca Melba, występując na Festiwalu Improwizacji sic! czy na Festiwalu Malta w Poznaniu. Od 2015 współpracuje z choreografką Meg Foley, biorąc udział w jej projekcie *Action is Primary* w Filadelfii. Współtworzyła z Iloną Trybułą Laboratorium Improwizacji, prowadziła autorski program edukacyjny Lab Nowego Tańca oraz była opiekunką artystyczną projektów dla młodych choreografów – *Kilka kroków do Lutosławskiego* (organizowanego przez Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie) oraz *Choreo-Lab Warsaw-Zurich* (organizowanego przez Tanzhaus w Zurychu wraz z Fundacją Burdąg). Prowadzi regularne zajęcia z choreografii w Centrum w Ruchu w Warszawie, a także liczne warsztaty tańca, improwizacji oraz choreografii w Polsce i zagranicą. Organizuje także warsztaty tańca i rezydencje choreograficzne w Studio Burdąg na Mazurach. Od 2014 roku jest przewodniczącą Rady Programowej Instytutu Muzyki i Tańca. Jest także inicjatorką i kuratorką cyklu prezentacji choreografii eksperymentalnej *Aktywizm tańca. Przestrzenie choreografii* w Nowym Teatrze w Warszawie.

Alicja Bielawska (scenografia / rzeźba, sztuki wizualne)

Absolwentka historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim (2005) i sztuk pięknych na Gerrit Rietveld Academie w Amsterdamie (2009). Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2012), Startstipendium Mondriaan Fonds (2012/13), Młodej Polski (2014) i Akademii Schloss Solitude, Stuttgart (2014/2015). Uczestniczka European Exchange Academy w

Beelitz, Niemcy (2008) i Nida Art Colony, Litwa (2016). W 2015 roku nominowana do nagrody SPOJRZENIA 2015 – Nagroda Deutsche Bank, współorganizowaną przez Zachętę – Narodową Galerię Sztuki w Warszawie. W 2016 roku nominowana do nagrody Paszport Polityki w kategorii sztuki wizualne. Tworzy rzeźby i rysunki. Jej prace koncentrują się wokół materialnej sfery codzienności i relacji pomiędzy przedmiotami, wnętrzami, a wspomnieniami. Używa takich materiałów jak tkaniny, metal, drewno, ceramika. Chociaż powstałe z nich obiekty przypominają przedmioty znane z codziennego życia, to artystka zaburza ich proporcje i skalę. W swoich pracach dotyka względności naszej percepcji i roli pamięci. Interesuje ją pogranicze między sztuką a projektowaniem. W 2013 roku zaprojektowała kotary dla audytorium Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, w byłym pawilonie Emilia. Wprowadza elementy choreografii i performansu do swoich prac. W 2016 współpracowała z litewską tancerką Kristiną Aglą Skaldiną oraz ukończyła kurs choreografii eksperymentalnej w Centrum w Ruchu, Warszawa. Pokazywała prace na wystawach indywidualnych, m.in.: *Nie ma stałych punktów w przestrzeni* w galerii Starter w Warszawie (2016), *Soft Ground w Sodu 4* w Wilnie (2016), *Mufka na trapezie* w galerii Starter w Warszawie (2014), *Kiedy rzeczy znajdą swoje miejsce* w BWA w Zielonej Górze (2013), *Przybrane kształty* w Galerii Arsenał w Białymstoku (2012), *Obroty rzeczy* w CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie (2010), *Mam poczucie, że o czymś zapomniałam/Myślę, że za dużo pamiętasz* w Galerii Czarna w Warszawie (2010). Brała udział w wystawach grupowych w takich instytucjach jak: Zachęta Narodowa Galeria Sztuki w Warszawie, CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie, BWA Zielona Góra, Galeria Arsenał w Białymstoku, Galeria Labirynt w Lublinie, Galeria BWA w Katowicach. Od 2014 współtworzy nieformalny kolektyw artystyczny Situations z dwójką duńskich artystów Ullą Eriksen i Mortenem Ernlund. Od 2016 współtworzy grupę artystyczną Under a Site-specific Influence z Mette Borup, Ullą Eriksen i Marią Michailidou.

www.alicjabelawska.com

Eleonora Zdebiak (świadkini procesu/dramaturgia)

Dramaturżka i tancerka obecnie rezydująca w Niemczech. Absolwentka studiów magisterskich na wydziale wiedzy o teatrze i tańcu na uniwersytecie w Utrechcie. Taniec studiowała w CODARTS, Rotterdamse Dansacademie i w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst we Frankfurcie/M. Jako tancerka pracowała między innymi z Michaeliem Schumacherem, Amy Raymond, Nicole Caccivio, Olgą Cobos i Peterem Miką, Dieterem Heitkampem. Współpracowała w wielu eksperymentalnych i interdyscyplinarnych projektach ze studentami z Institut für Angewandte Theaterwissenschaft w Giessen i Hochschule für Gestaltung w Offenbachu. Brała udział w licznych performansach improwizowanych. Jako dramaturżka Eleonora współpracowała z choreografką Magdaleną Ptasznik (*Surfing*), Martą Ziółek (*Black on Black*), Renatą Piotrowską-Auffret

(*Wspólne*), Anną Nowicką (*Stany Wysnione*) i Katarzyną Sitarz (*Per-sona*). Asystowała także holenderskiemu artyście Ibrahimowi Quarishi i niemieckiej artystce Stephanie Thiersch. Eleonora prezentowała również swoje instalacje wideo i serie fotograficzne na festiwalach i w galeriach w Polsce, Niemczech i Holandii. Wraz z Marią Stokłosą i Magdaleną Ptasznik jest kuratorką programu *Aktywizm Tańca. Przestrzenie Choreografii* w Nowym Teatrze w Warszawie.

Katarzyna Słoboda (świadkini procesu/badaczka tańca)

Kuratorka, redaktorka, badaczka tańca. Doktorantka w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Pracuje w Muzeum Sztuki w Łodzi, gdzie kuratorowała takie wystawy, jak m.in. *Oczy szukają głowy do zamieszkania* (2011) (z Aleksandrą Jach, Joanną Sokołowską, Magdaleną Ziółkowską), *Ćwiczenia z (re)produkcji* (2013) (z Aleksandrą Jach, Magdaleną Ziółkowską), *Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy. O improwizacji tańca* (2013) (z Sonią Nieśpiałowską-Owczarek), *Układy odniesienia* (2016) (z Mateuszem Szymanówką), *Poruszone ciała. Choreografie nowoczesności* (2016). Współredagowała, m.in. *Robert Morris. Uwagi o rzeźbie. Teksty* (2010), *Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy. O improwizacji tańca* (2013) czy *Muzeum Sztuki w Łodzi. Monografia. Tom I* (2015). W swojej praktyce badawczej i kuratorskiej zajmuje się sposobami pracy ciała, choreografią w poszerzonym polu, afektami i intymnością w praktykach odbioru i tworzenia tańca.